शंसतामृषिमुख्यानां प्रीत्याचष्टाथ भारत ॥ ४२ ॥

अपि व्यपश्यस्त्वमज्ञस्य मायां परस्य पुंसः परदेवतायाः ।

अहं कलानामृषभो विमुह्ये यया वशो ऽन्ये किमुतास्वतन्त्राः ॥ ४३ ॥

यं मामपृच्छस्त्वमुपेत्य योगात् समासहस्रान्त उपारतं वै ।

स एष साक्षात् पुरुषः पुराणो न यत्र कालो विशते न वेदः ॥ ४४ ॥

इति ते ऽभिहितस्तात विक्रमः शार्ङ्गधन्वनः ।

सिन्धोर्निर्मथने येन धृतः पृष्ठे महाचलः ॥ ४५ ॥

एतन्मुहुः कीर्तयतो ऽनुशृण्वतो न रिष्यते जातु समुद्यमः क्वचित् ।

यदुत्तमश्लोकगुणानुवर्णनं समस्तसंसारपरिश्रमापहं ॥ ४६ ॥

असद्विषयमङ्गि भावगम्यं प्रपन्नानमृतममरवर्यानाशयत् सिन्धुमथ्यं ।

कपटयुवतिवेषो मोहयन् यः सुरारीन्

तमहमुपसृतानां कामपूरं नतो ऽस्मि ॥ ४७ ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां वैयासिक्यां

अष्टमस्कन्धे शंकरमायामोहनं नाम

द्वादशो ऽध्यायः ॥